

عنوان مقاله:

بررسی و ساماندهی بخش مرکزی شهر زابل

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

فرضعلی سالاری سردری - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

سیدعلی نادر دهقانی الوار - دانشجوی دکترا جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران

مریم بیرانوندزاده - دانشجوی دکترا جغرافیا و برنامه ریزی شهری و پژوهشگر جهاد دانشگاهی واحد لرستان

خلاصه مقاله:

بخش مرکزی شهرها به واسطه نقش و عملکردشان در بافت و سیمای شهر در فرآیند توسعه کاربری ها و فعالیت های اجتماعی، اقتصادی و اداری شهر تأثیر گذار بوده، بر این اساس بررسی و ساماندهی این بخش شهر ضروری به نظر می رسد. در این پژوهش با استفاده از روش توصیفی- تحلیلی با هدف کاربردی و با مطالعه چگونگی، علل و پیامدهای تمرکز و رشد نامتناسب کاربر ها در بخش مرکزی شهر زابل به بیان راهکارها در جهت توسعه زنجیره ای و خوشه ای آن و فعالیت های گوناگون از جمله بخش تجاری در جهت شکل گیری شهر سالم و توسعه پایدار پرداخته می شود. یافت های پژوهش با توجه به جایگاه شهر زابل در شبکه شهری منطقه سیستان، ساختار شطرنجی شهر و رشد سالانه جمعیت و محدوده شهر زابل نشان می دهد که بخش مرکزی شهر زابل به عنوان نقطه ثقل شهر و منطقه با مسائل و مشکلات گوناگونی در زمینه های اقتصادی، اداری- خدماتی، اجتماعی، حمل و نقل و کالبدی- فضایی روبرو می باشد. وجود کاربری های متعدد و نامتناسب، تراکم زیاد جمعیت، عرض کم معبر سواره رو و پیاده رو در خیابان فردوسی و خیابان امام خمینی موجب شده این مشکلات در سال های اخیر رو به گسترش باشد، بنابراین، ساماندهی بخش مرکزی شهر زابل به صورت سه مرحله در زمان های متمادی با اجرای برنامه های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت بایستی صورت بپذیرد، در ادامه تحقیق انواع راه حل ها و اولویت های اجرایی ساماندهی وضعیت کنونی بخش مرکزی شهر زابل بر اساس دیدگاه های فرهنگ گرایی، ترقی گرایی، کارکرد گرایی و ساختار گرایی در جهت پویایی آن و توسعه آینده مطرح شده است.

کلمات کلیدی:

بخش مرکزی، ساماندهی، برنامه ریزی شهری، منطقه سیستان، زابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266736>

